

Universitätsbibliothek Paderborn

**Oratio || Ioannis Langij Lembergij, Encomium
theo-||logicæ disputationis, Doctorum, Ioannis || Eckij,
Andreæ Carolostadij, ac Mar-||tini Lutherij co[m]plectens**

Lange, Johann

Lipsiæ, 1519

VD16 L 334

Ioannes Langivs Lembergivs, Christophoro Eringio, Illustriss: P, ac ducis
Saxoniae Georgii a sacris integerrimo. S. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32460

JOANNES LANGI VS LEMBERGIVS, CHRISTOPHORO ERINGIO, ILLISTRIS: P, ac ducis Saxonie Georgii a sacris integerimmo. S.D.
Nō possum, p mea mēris affectu: amicorū integerrime: uerbis cōsequi,
q̄ exosam semper habuerim caninā illā quorūdā nři seculi uitiligatorū
facūdiā, q̄ uix ultra grāmatices elemēta pgressi, de re Medica, aut theo-
logica, iudicia temere ferūt & nūq̄ intellecta, ne dicā uisa, dānant. & si
qua, ob rei grauitatē, assequi nō possunt, ut nulli⁹ frugi studia contem-
nūt. uelut illa Esopi uulpecula, cū piris ob arboris altitudinē potiri nō
posset, amaritudinē culpabat. hi cū tantū instar mulierū, in conuiciis &
scōmatib⁹, facūdia & garrulitate polleāt, calamū & linguā, instar uipera-
rū, in optimos quosq̄ obuios, indiscriminatim distringūt, famā lace-
rant. nulla alia rōne, q̄ ut popularē aurā & turbā: q̄ maiorū reprehēsiōe
gaudet: sibi cōciliare possint, & se uel aliqud sapere aut audere ostentent.
qua temeritate eloquētiā hoībus inuisam reddūt, quā, Socrates in Got-
gia, & Cicero in Graccis sediciosis, plus obfuisse q̄ pfuisse cōtendūt. hac
enī ləsi, sero ad frugē redeunt, sed in uiciis peruvicaces euadūt. At dices,
impune pētā ne ferēt ignoras impunitatē peccādi esse licetiā? Scio equi-
dē in delicta animaduertēdū esse, sed ita, ut primā ad uirtutis officium
blāde eos adhortemur, nō scriptis publice lacerem⁹. & mihi crede, lau-
dati facil⁹, q̄ uituperati resipiscūt. Si duræ ceruicis, laude flecti nō pote-
rint, uelut Flaccus, sub alieno Tantali noīe, auariciā eōr, & id genus ui-
ciorū alia, detestaberis, & circū p̄cordia ludes. alios probos laudib⁹ in
exēplū efferes. Sic Spartanorū Nomophilaces, quotannis eos laudabāt,
q̄ senatuscōsultis auscultassēt, ut alii effrenes colla legū iugo subiiceret.
Atheniēses singulis annis funebrib⁹ oīonib⁹, a Platone cōpositis, defun-
ctos in bello ciues laudabāt, ut superstites horū p̄aenitio allecti, simile
p patria in bello operā nauarēt. Sic ego in hac oīone, malui summos
theologos cōmēdare, & uelut indulgēs pater in uicia aliorū cōniuere, ut
aliud theologorū uulgus, mutata studii & uitæ ratiōe, ac adulādi artificio,
illorū uestigia & studia sequatur. quam dicēdi puinciam, me iussu
Illustris: Principis suscepisse, tibi optime cōstat. cui⁹ illustri gratiæ, hanc
orationē dicatā, eidē offeres. meq̄ iā peregre abiturū, munificentissimo
studiorū nostrorū Mœcenati cōmēdes, obtestor. Nec ignoro hoc car-
thaceū munūculū eius celsitudini nō respōdere. Verū, hoc me Plinia
no dīto solor, Diis lacte rustici multæq̄ gētes supplicat, & mola tantū
falsa litat, qui nō hahent thura. Et, Sæpe deis hos inter honores: inquit
Stati⁹: Cespes & exiguo placuerūt farra colono. his paucis uale, Et meo
noīe p̄aestatis: theologiæ doctorem Petrū Eysenbergk, ac magistrum
Gotfredum Siboth Saluta.